ΠΑΤΡΙΝΑ Σημειώματα

ΚΑΘΕ μέρα πού περνάει, ὁ θέμα τοῦ νεροῦ γίνεται ὁ ὑτερο, καί ἡ στάθμη τῶν ὑ-τογείων ὑδάτων συνεχῶς κα-εβαίνει. Ἤδη, ὅπως ἀνακοί-ωσε ἡ Δημαρχία, ἡ στάθμη -οῦ ἀντλιοστασίου Καρανικο-ιοῦ, κατέβηκε ἀπὸ πέρυσι -ὸν Σεπτέμβριο μὲχρι φέτος -ὸν ἴδιο μῆνα, κατὰ 3.20 μέ -ρα. Σὰν ἀποτέλεσμα, μιὰ ἀ-τὸ τὶς πομόνες τοῦ ἀντλιο-στασίου αὐτοῦ, βγάζει σχέ-ον... ἀέρα!

Ἐπόμενο βέβαια εἶναι, σὲ λίγο καιρὸ νὰ βγάζουν καί οἱ ὑπόλοιπες πομόνες ἀέρα, -ιπότε, θά ποῦμε τὸ νερὸ νε -ράκι καὶ ὁ Θεὸς νὰ βάλη τὸ -χέρι του.

Ἀλλά, ἐπειδή δὲν ἀρκεῖ ἡ ..ἐξ ὕψους βοήθεια, καλὸν θὰ -ἦταν νὰ ἀρχίσουν ἀπὸ ΤΩΡΑ -οἱ ἐνέργειες γιὰ τὴν ἀποσὸ-βηση τῆς λειψυδρίας (σὺν Ἀ-θηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει..). Θὰ -ἦταν κρῖμα, μιὰ πολιτεία -τὰν τὴν Πάτρα πού φημιζό-ταν (τὸ πάλαι - ποτέ) γιὰ -τὶς ἄφθονες πηγές της, νὰ -βρεθῆ μιὰ ὡραία ἡμέρα χωρίς -νερό.

Τὸ ὕψιστο καί ἄφθονο σύ-τὸ ἀγαθὸ τῆς φύσης δυστυ-χῶς οἱ ἄνθρωποι μὲ τὴν ἄφρο -να τακτική τους, κοπτεύουνε -νὰ τὸ κάνουν εἶδος ὑπὲρ - πο -λυτελείας. Ἀλλά, δὲν εἶναι καιρὸς γιὰ ἀναδρομές στὸ παρελθὸν καί γιὰ ἀναζήτηση εὐθυνῶν. Ἐκεῖνο πού ἐπείγει καί ἔχει σημασία, εἶναι τά ἔργα.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἄς κάνουμε καί ἐμεῖς οἱ καταναλωτὲς μιὰ οἰκονομία στὴν κατανάλω-ση τοῦ νεροῦ σὲ ὅλους τούς τομεῖς. Ἄς περιορίσουμε τὸ καθημερινὸ μας ντούς, ἄς ἐ-λαττώσουμε τὶς γλάστρες καί τὰ λουλούδια τοῦ κήπου μας καί γενικὰ ἄς περιοριστοῦμε στὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα.

Ἐννοεῖται ὅτι, δὲν πρόκει-ται αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἡ οἰκο-νομία νὰ λύση τὸ πρόβλημα. Οἱ μεγάλες βιομηχανίες εἶναι πού καταναλῶνουν τὸ πιὸ πο-λύ νερό. Ἐκεῖ πρέπει νὰ ἀνα-ζητηθῆ ἡ λύση. Ἀλλά καί ἡ δική μας συμβολή — ἄς εἶ-ναι μικρή — χρειάζεται. Λί-γο ἀπ' ἐδῶ — λίγο ἀπ' ἐκεῖ ὅλο καί κάτι θὰ περισώσουμε.

ΓΙΑ «φιλέλληνας» παριου-σιάστηκε στὴν ἀρχή ὁ ἀμερι-κανὸς γερουσιοστής κ. Πέλλ. Ἐκ τῶν ὑστέρων ὅμως ἀπε-δείχθη ὅτι εἶναι μᾶλλον φι-λότουρκος. Τὼρα τελευταῖα, μᾶς παρουσιάζει ἄλλη μιὰ πλευρά — ἄγνωστη ὡς τὼ-ρα. Τὴν «φιλοβασιλική»! Ὅ-πως τὼρα μαθαίνεται κατά τὶς ἐδῶ ἐπαφές του, εἶχε δη-μιουργήσει θέμα ἐπιστροφῆς τοῦ πρώην μονάρχη, τοῦ ὁ-ποίου εἶναι, λέει, φίλος.

Δικαίωμά του εἶναι νὰ ἔχη φίλο του τὸν ὁποιοδήποτε, δὲν εἶναι ὅμως δικαίωμά του νὰ ἐργάζεται καί νὰ ἐνδιαφὲ-ρεται γιὰ τὴν ἐπαναφορὰ τοῦ πρώην μονάρχη, ἀγνοώντας τὴν ἐτυμηγορία τοῦ Ἑλληνι-κοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος μὲ μεγά-λη πλειοψηφία ἐτάχθη κατὰ τῆς βασιλείας.

Τὸ θέμα ἔχει λυθῆ ὁριστι-κά καί ὁ κ. Πέλλ, πρῶτος θὰ ἔπρεπε νὰ σεβαστῆ τὴν θέληση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καί νὰ μὴν ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὶς συμπάθειες καί τὶς φιλί-ες του. Θὰ τὸ ἤθελε αὐτός, νὰ ἐπεμβαίνουν ξένοι στὴν θέληση τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ καί νὰ ἀνατρέπουν τὴν ἐτυμη-γορία του; Ἀσφαλῶς ὄχι — ἡ δημοκρατική του συνείδηση θὰ ἐξεγείρετο. Γιατί λοιπὸν αὐτὸς φέρεται σ' ἐμᾶς ἔτσι;

ΣΙΓΜΑ

«Εὐχαριστῶ σε Κύριε, ὅτι μέχρι θανάτου μὲ ἐφύλαξας ἀ-καταίσχυντον ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως». Εἶναι ἀπὸ τὰ τελευταῖα λόγια πού εἶπε πρὶν ἀπὸ τὸ μαρτύριο ὁ ἅγι-ος Ἰουλιανὸς, τοῦ ὁποίου ἡ Ἐκκλησία σήμερα τιμᾶ τὴν μνήμη. Τὰ τέλη τῆς ζωῆς μας, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ πεθάνουμε, εἶναι κάτι πού πάντα πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχο-λῆ. Σέ χρόνια μάλιστα δύ-σκολα, ὅπως εἶναι τὰ δικά μας, πού μπορεῖ νὰ μᾶς ζη-τηθῆ νὰ ἀρνηθοῦμε καί τὴν πίστη μας, μιὰ τέτοια σκέ-ψη δὲν πρέπει νὰ βγαίνη ἀ-πὸ τὸ μυαλό μας. Πρέπει νὰ χουμε ριζωμένη μέσα μας τὴν ἰδέα τοῦ μαρτυρίου καί νὰ παρακαλοῦμε τὸν Θεὸ νὰ μή μᾶς βάλη σὲ πειρασμὸ καί κίνδυνο, μὰ ἄν εἶναι καί γί-νη τέτοιο πρᾶγμα, νὰ μᾶς δῶ-ση τὴν δύναμη νὰ κρατήσου-με ὡς τὸ τέλος.

* «Μ' ἀγαπᾶς;», ρωτᾶ ἡ νεαρή σύζυγος τὸν σύζυγο. «Φυσικὰ, ἀγάπη μου, ἀπαντᾶ ἐκεῖνος. Πιστεύεις, ὅτι ὅν δὲν σ' ἀγαποῦσα θὰ ἔμενα στὸ σπίτι κάθε βράδυ, γιὰ νὰ πλήττω μαζί σου;».

*

Καθὼς ἕνας Σκωτσέζος περ-πατάει σὲ ἕνα κατασκότεινο δρόμο, νοιώθει ἕνα πιστόλι στὰ πλευρά του καί μιὰ φω-νή νὰ τοῦ ψιθυρίζη:

— Χίλιες δραχμὲς ἢ τή ζωή σου!

Κι ὁ διαβάτης, μισοσκοὸ-μοιρα:

— Δέν γίνεται μὲ πεντα-κόσιες;

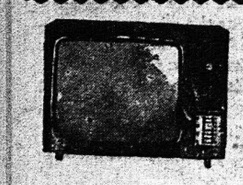

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΗΓΗΝ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Διαμαρτύρεται μὲ ὅλη τήν δύναμή του ὁ ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ κατὰ τῶν ἔργων τῆς ἁμαρτίας πού μολύνουν τὸν χριστιανὸ καί τὸν κάνουν ἀ-κάθαρτο ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἀναφέρει ἰδιαίτερα τὸ ἁμάρ-τημα τῆς ἀσωτείας καί τῆς φαυλότητος. μαζύ δέ καί τὴν πλεονεξία τὴν ὁποία θε-ρεῖ εἰδωλολατρεία. Ὅλα αὐ-τὰ ἐκτροχιάζουν τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν ὑψηλό του προορι-σμό. Ἀλλά, ἀκόμη ἡ ἀνηθικότη-τα ἐπιβουλεύεται τὸν ἱερὸ θεσμὸ τῆς οἰκογενείας πού συνέστησε ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν ἀρχή, ἐνῶ ἡ πλεονεξία διατα-ράσσει τὴν κοινωνική ἰσορ-ροπία καί δημιουργεῖ διαιρέ-σεις καί μίση μεταξύ τῶν ἀνθρώπων.

* «Μ' ἀγαπᾶς;», ρωτᾶ ἡ νεαρή σύζυγος τὸν σύζυγο. «Φυσικὰ, ἀγάπη μου, ἀπαντᾶ ἐκεῖνος. Πιστεύεις, ὅτι ὅν δὲν σ' ἀγαποῦσα θὰ ἔμενα στὸ σπίτι κάθε βράδυ, γιὰ νὰ πλήττω μαζί σου;».

*

Καθὼς ἕνας Σκωτσέζος περ-πατάει σὲ ἕνα κατασκότεινο δρόμο, νοιώθει ἕνα πιστόλι στὰ πλευρά του καί μιὰ φω-νή νὰ τοῦ ψιθυρίζη:

— Χίλιες δραχμὲς ἢ τή ζωή σου!

Κι ὁ διαβάτης, μισοσκοὸ-μοιρα:

— Δέν γίνεται μὲ πεντα-κόσιες;

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Ὅταν πεινᾶ ἡ ἀλεποῦ, κα μώνεται πῶς κοιμᾶται.

*

Ὅταν πέσει τὸ δέντρο, κα θένας τὸ κλαρίζει.

ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Τά νειάτα εἶναι σκλάβοι τῶν ὀνείρων.

(Ἄλλεν)

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ

ΕΙΡΤ — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

6.30 Τά ἑλληνικά παραμύθια
7.00 Εἰδήσεις
7.15 Ἡ Κύπρος κοντά μας
7.30 Περισκόπιο
7.45 Ὅ,τι ἐπιθυμεῖτε
8.10 Οἱ ρεπόρτερς
8.35 Ἡ Θέμις ἔχει κέφια
9.00 Εἰδήσεις
9.30 Ἐκεῖνος κι ἐκείνος.
9.50 Φεστιβὰλ 75
10.00 Στρογγυλὸ Τραπέζι.
10.30 Πόλεμος καί εἰρήνη
11.15 Βραδυά μπαλλέτου
12.00 Εἰδήσεις

ΥΕΝΕΔ — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

5.30 Εἰδήσεις.
6.00 Παιδικό πρόγραμμα
6.30 Μαθήματα ἀγγλικῆς.
7.00 Ἐκπομπή τοῦ Ἀρχηγείου Ναυτικοῦ.
7.30 Χορωδίες
7.45 Τό μικρό σπίτι στὸ λιβάδι
8.45 Μήπως γνωρίζετε;
9.30 Εἰδήσεις
10.00 Ἡ γειτονιά
10.45 Κότζακ

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΑΔΕΙΑΙ — ΜΕΛΕΤΑΙ — ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΙ
ΔΗΜ. ΔΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ 29 4ος ὄρος φος γραφ. 1 Τηλ.220— 704
ΠΑΤΡΑΙ

BOSCH ΤΟ ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΟΣ
Τροχοί, Σβουράκια, Κοφτάκια, Μπουλονόκλειδα, Κατσαβίδια, Κολλουζιέρες
ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ — ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΟΔΟΣ ΜΑΙΖΩΝΟΣ 89 ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 274-672 & 270-735
ΠΑΤΡΑΙ

.. Η ΟΥΝΤΡΕΥ ΧΕΠΜΠΟΡΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΣΤΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ... ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ

Ὤντρεϋ Χέπμπορν Καὶ τώρα Πηνελόπη

Ἡ Χέπμπορν μέ τόν Γκάρυ Κοῦπερ καί τόν Μωρίς Σεβαλιέ

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΟΚΤΑΧΡΟΝΗ ΑΠΟΥΣΙΑ

ΠΑΜΠΛΟΝΑ Ἱσπανία. Ἡ Ὤντρεϋ Χέπμορν γυρίζει τοῦ τοιν τὸν καιρό τήν πρώτη της ταινία ὕστερα ἀπό ὀκτώ χρόνια. Καί τήν γυρίζει ἐδῶ σέ ἐποχή φιέστας ὅταν, σύμφωνα μὲ τό ἔθιμο, ἡ πόλη εἶναι γεμάτη ταύρους πού πηγαινοέρχονται ἐλεύθεροι ! κυνηγώντας τούς ἀφισιονάδες.

Μέσα σ' αὐτά τά ὀχτώ χρόνια οἱ θαυμαστές τῆς Ὤντρεϋ ἔπορεῖ νά πάχυναν καί τά μαλλιά τους νά ἔγιναν γκρίζα Ἡ ἴδια ἡ Ὤντρεϋ ὅμως εἶναι ὑπέροχη. Εἶναι ὡστόσο νευρική. Καί εἶναι φυσικό: πρώτη ταινία ὕστερα ἀπό ὀκτώ χρόνια, πρώτη συνέντευξη ὕστερα ἀπό ὀκτώ χρόνια.

—Μοῦ προκαλεῖ πάντοτε τρόμό ἡ ἔναρξη μιᾶς ταινίας λέει ἡ Ὤντρεϋ. Βασικά εἶμαι ἐσωστρεφής τύπος. Δέν μοῦ ἀρέσει νά κάνω πράγματα μπροστά στούς ἄλλους. Καί τό νά γυρίζεις μιά ταινία δέν εἶναι σάν νά κάνεις ποδήλατο.

Εἶναι πράγμα πού δέν ξεγίνεται. Ἀκόμη καί μέ ὡραῖο σε νάριο καί καλούς ἠθοποιούς καί σκηνοθέτη. Στό τέλος ὁ ἡθοποιός εἶναι πάντοτε μόνος.

Τό σενάριο τῆς ταινίας εἶναι τοῦ Τζέημς Γκλόντμαν. Συμπρωταγωνιστὲς τῆς Ὤντρεϋ Χέμπορν εἶναι ὁ Σήν Κόννερυ καί ὁ Ρόμπερτ Σώ, καί ὅλοι τους πλαισιώνονται ἀπό θαυμάσιους καρατερίστες Σκηνοθέτης εἶναι ὁ Ρίτσαρντ Λέστερ.

—Εἶναι ὑπέροχο πού ὁ θίασος εἶναι τόσο καλός, λέει ἡ Ὤντρεϋ. Ὅταν ἔχει κανείς νά κάνει μέ καλούς ἀνθρώπους. ὅλα εἶναι εὐκολώτερα. Γιατί ἐμένα μέ φοβίζει νά συνεργάζομαι μέ σπουδαίους ἠθοποιούς, οἱ ὁποῖοι σοῦ πετᾶνε τήν μπάλα γιά νά δοῦν ἄν θά τήν πιάσεις.

Ἡ ταινία θά τιτλοφορηθεῖ «Ρόμπιν καί Μάριαν» καί θά ἔχει γιά πρόσωπά της τούς ὁμώνυμους ἥρωες τοῦ θρύλου, εἴκοσι χρόνια μετά τήν ἀκμή τους. Δέν εἶναι πιά νεαροί.

Ἐκεῖνος μόλις ἔχει γυρίσει ἀπό τίς σταυροφορίες, ἐκείνη ἔχει γίνη καλόγριαι γιά νά γεμίσει τή ζωή της. Ἡ ταινία γυρίζεται κυρίως σ' ἕναν ἱσπανικό πύργο τοῦ 14ου αἰώνα μέ προκατασκευασμένες πολεμίστριες. Ἡ Ὤντρεϋ πρωτοεμφανιζόταν μέ ράσο μοναχῆς νά ἀνακατεύει κάτι μέσα σ' ἕνα γουδί. Τά πρῶτα της λόγια, πού ἀπευθύνει σέ μιά ἄρρωστη χωριάτισσα, εἶναι: «Αὐτό θά σέ ἀνακουφίσει ἀπό τόν πόνο». Καί τά ἀμέσως ἑπόμενα: «Πού νά πάρει καί νά σηκώσει»

Ὑπῆρχε ἡ μᾶλλον ἁπλοϊκή πεποίθηση ὅτι ἡ ἐξαφάνιση τῆς Ὤντρεϋ Χέμπορν ἀπό τόν κινηματογράφο ὀφειλόταν στήν ἀποτυχία τοῦ γάμου της μέ τόν Μέλ Φερέρ καί ὅτι ἡ ἐπιστροφή της ὀφείλεται στό γεγονός ὅτι ὁ δεύτερος γάμος της, μέ τόν νόστιμο Ρωμαῖο ψυχίατρο δρα Ἀντρέα Ντότι βρίσκεται στό χεῖλος τοῦ γκρεμοῦ. Ἀλλά αὐτό δέν ἀληθεύει.

Ἡ Ὤντρεϋ Χέμπορν ἔλειψε ἀπό τόν κινηματογράφο, ἐπειδή συνειδητοποίησε ὅτι ὁ γιός της Σών, ποῦ εἶναι σήμερα 15 χρονῶν καί ἔχει ἀνάστημα πάνω ἀπό 1,90 τήν εἶχε ἀπολύτη ἀνάγκη. (Ὁ δεύτερος γιος της, ὁ Λούκα, εἶναι 5 χρονῶν καί ἀρκετά πιό κοντός ἀπό τόν ἀδελφό του). Τά δύο ἀγόρια μαζί μέ τόν σύζυγό της θά ἔρθουν νά συναντήσουν τήν Ὤντρεϋ ἐδῶ, γιά νά περάσουν τίς διακοπές τους, καί τό γεγονός αὐτό, μαζί μέ τό σενάριο τῆς ταινίας καί μέ τό ὅτι ὑποδύεται σ' αὐτήν μιά ἡρωϊδα πού ἔχει τὴν ἡλικία της, κάνουν τό «Ρόμπιν καί Μάριαν» τήν πιό ἐλκυστική προσφορά πού τῆς ἔχει γίνει.

—Ὅταν παύει κανείς νά δουλεύει, λέει ἡ Ὤντρεϋ γίνεται πιό ἐπιθυμητός. Ὅσο δέν δούλευα, μοῦ ἔστελαν περισσότερα σενάρια ἀπ' ὅσα πρίν Δέν ξέρω ἄν αὐτό εἶναι καλό ἤ κακό.

Δέν ξέρει ἐπίσης ἡ Ὤντρεϋ ἄν θά γυρίσει ἄλλη ταινία μετά ἀπό τούτην, καί δέν τῆς ἀρέσει ἡ λέξη ἐπιστροφή.

—Ἡ ἐπιστροφή εἶναι μεγάλη λέξη. Δέν ἔφυγα ποτέ μου καί τώρα δέν ξέρω ἄν θά μείνω. Δέν ἔχω βρεῖ τόν τρόπο νά εἶμαι μέ τά παιδιά μου καί ταυτόχρονα νά ἐργάζομαι. Γι' αὐτό δέν γύριζα ταινίες. Μερικοί νομίζουν ὅτι αὐτή ἦταν μεγάλη θυσία πού τήν ἔκανα γιά τά παιδιά μου. Ἁπλούστατα, αὐτό ἤθελα νά κάνω.

Ἔτυχε αὐτό νά εἶναι τό φυσικό. Οἱ τρεῖς ἄντρες τῆς ζωῆς μου κάθε ἄλλο εἶναι παρά πληκτικοί. Εἶναι πολύ διαφορετικοί σέ ἡλικίες καί ἐνδιαφέροντα. Ἔπρεπε νά εἶμαι διαθέσιμη καί νά μπορῶ νὰ προσαρμόζομαι μέ τά προγράμματά τους. Καί τό ἔκανα.

—Ὅταν παύει κανεῖς νά κολούθησε ἰατρικά συνέδρια μαζί μέ τὸν σύζυγό της καί προσπάθησε νά βρεῖ ἐνδιαφέρον σνά δικά του ἐνδιαφέροντα.

—Πάντοτε, λέει ἡ Ὤντρεϋ μέ γοήτευαν οἱ ἀνθρωποι, οἱ ἀνθρώπινοι χαρακτῆρες. Ὅταν ἤμουν μικρή καθόμουν στό μπαλκόνι καί παρατηροῦσα τούς ἀνθρώπους καί ἀναρωτιόμουν τί λογῆς ἦταν ὁ καθένας. Τό ἴδιο κάνω καί τώρα στά ἐστιατόρια. Μοῦ ἀρέσει νά μαθαίνω. Στήν οὐσία, τόν σύζυγό μου κι ἐμένα μᾶς ἐνδιαφέρουν νά ἴδια πράγματα. Ἐκεῖνος προσπαθεῖ νά καταλάβει τί κάνει τούς ἀνθρώπους νά εἶναι αὐτοί πού εἶναι. Γιατί ἔχουν τόσο ἄγχος.

»Οἱ γιατροί ἀσκοῦσαν πάντοτε μεγάλη ἐπαγρύπνηση πάνω μου. Στή συνεχή πάλη γιά τήν καταπολέμηση τῶν δεινῶν θά ἔδινα τά πάντα γιά νά μπορέσω νά κάνω κτι καί οἱ γιατροί μποροῦν.

Ἡ Ὤντρεϋ Χέμπορν παρουσιάζει τό ντεμπούτο της στό Μπροντγουέη τό 1951 μέ τή «Ζιζή» «(αὐθόρμητη φωτεινή, σαγηνευτική» εἶχε πεῖ γι' αὐτήν γνωστός κριτικός). Ὁ Χάμφρεϋ Μπόγκαρτ εἶχε χρησιμοποιήσει γιά τήν Ὤντρεϋ τή λέξη «νεραϊδα» ἴσως γιά πρώτη φορά στή ζωή του, καί ὁ Μπίλλυ Γουάιλντερ εἶχε προβλέψει ὅτι «αὐτό τό κορίτσι θά κάνει τά πλούσια στήθη νά φαίνονται ἀρχαιολογίες»

Ἦταν βέβαια καί τό στύλ: τά φορέματα τοῦ Ζιβανσί (24 διαφορετικές ἐμφανίσεις στήν ταινία «Πῶς νά κλέψετε ἕνα ἑκατομμύριο») τά ἄσπρα γάντια, τά καπέλα. Ἴσως μάλιστα ἡ Ὤντρεϋ νά ἦταν ἡ τελευταία γυναίκα πού φόρεσε καπέλο στόν κινηματογράφο.

—Ἦταν ἀστεῖο κάποτε, λέει ἡ Χέμπορν. Θά μποροῦσε νά εἶναι καί τώρα.

Πίσω ἀπ' αὐτή τήν κομψή πρόσοψη ὑπῆρχαν ἡ ἠρεμία καί ἡ ἀξιοπρέπεια, κι αὐτές ἦταν πού ἔκαναν τόσο συγκινητικό τό φινάλε τῶν «Διακοπῶν στή Ρώμη» καί τήν Ὤντρεϋ τόσο εὐγενική συμπρωταγωνίστρια ἡλικιωμένων ἠθοποιῶν σάν τόν Χάμφρεϋ Μπόγκαρτ καί τόν Κάρυ Γκράντ. Ὡστόσο, παρά τίς ἰδιότητες αὐτές καί παρά τίς δοκιμές τῆς Ὤντρεϋ σέ διάφορα εἴδη, μερικές φορές οἱ ταινίες της πάγωναν σέ μιά ἄδεια τελειότητα. Ὑπάρχουν ἀκόμη ἄνθρωποι πού πιστεύουν ὅτι ἡ Ὤντρεϋ δέν ἀπαντέει δέν φροντίζεται καί δέν τήν πιάνει λόξυγκας.

—Κάτι δέν πηγαίνει καλά μ' αὐτούς τούς ἀνθρώπους, λέει ἡ Ὤντρεϋ γιατί ξέρουν βέβαια ὅτι ὅλα αὐτά δέν εἶναι ἀλήθεια. Μέ πιάνει λόξυγκας, καί πολύ συχνά μάλιστα.

Ἡ Ὤντρεϋ Χέμπορν γεννήθηκε στίς Βρυξέλλες ἀπό Ἀγγλο—Ἰρλανδό πατέρα καί Ὁλλανδέζα μητέρα καί μεγάλωσε στήν Ὁλλανδία τόν καιρό τοῦ πολέμου (ἔφυγαν ἀπό τήν Ἀγγλία καί ἐγκαταστάθηκαν ἐκεῖ, γιατί ἡ μητέρα τῆς Ὤντρεϋ πίστευε ὅτι ἡ Ὁλλανδία εἶχε λιγότερες πιθανότητες παρ' ὅσες ἡ Ἀγγλία νά ὑποστεῖ ἐπιδρομή). Μέ τέτοια καταγωγή ἡ Ὤντρεϋ Χέμπορν δέν εἶχε ποτέ της ἐθνικιστικά αἰσθήματα.

—Ἴσως γι' αὐτό νά εἶμαι τόσο προσκολλημένη στήν οἰκογενειά μου, λέει. Αὐτοί εἶναι οἱ ρίζες μου. Νομίζω ὅτι ἡ ἀγάπη καί ὁ φόβος εἶναι τά σημαντικότερα πράγματα στή ζωή. Ὅτι, ἀγαπᾶμε περισσότερο, φοβόμαστε μήπως τό χάσουμε, φοβόμαστε μή πως ἀλλάξει.

ΣΑΜΠΑΝΙΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΑΣ

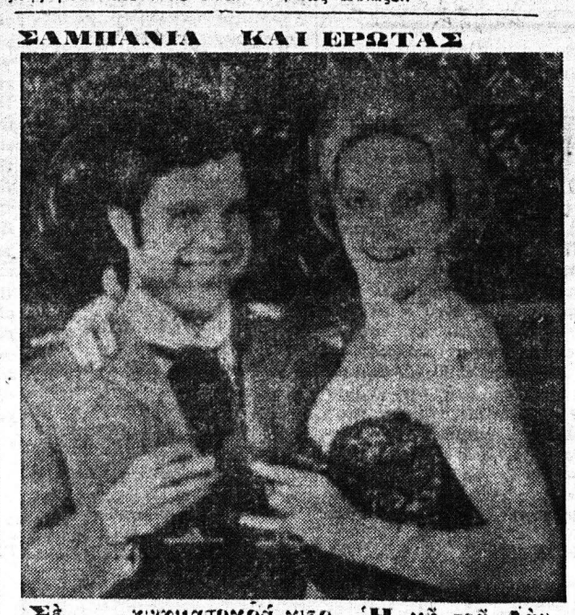

Σὲ κινηματογράφο γιορ. Ἡ γῆ τοῦ Δάντε. Γκάγκστερφιλμ. Ἐθνικός περίεργη μπλὲ Μὰ χούφτα ἀγάπη, καί Σαμπάνια καί ἔρωτας. Στή φωτογραφία μας, σκηνή ἀπό τὸ τελευταῖο, μὲ τούς Θύλε Ζουλτὸφτ καί Σοῦε Λούγκχουρστ, πού ἐπανέρχεται, μὲ τὸ σύστημα τῶν τριῶν διαστάσεων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΑΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν φοιτητῶν τῶν τμημάτων Χημικοῦ καί Βιολογικοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν ὅτι ὁ καθηγητής κ. Ι. Γ. Γεωργάτσος προτίθεται νὰ δώση σειρὰν ἐντατικῶν φροντιστηριακῶν μαθημάτων Βιοχημείας ἀπὸ τὶς 22 ἕως τὶς 26 Σεπτεμβρίου. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι καλοῦνται νὰ δηλώσουν συμμετοχὴ τηλεφωνικῶς (429—717).

ΙΔΑΝΙΚΑ ΕΠΙΠΛΑ ΓΙΑ ΙΔΑΝΙΚΟ ΣΠΙΤΙ
ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΑ ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΥ
ΒΟΤΣΗ 42

ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΕΤΟΣ 2.0000

ΠΟΛΕΙΣ ΣΤΑΘΜΟΙ ΘΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΟΥΝ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

ΝΕΑ ΜΟΡΦΗ ΑΠΟΙΚΙΣΜΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ — Ἐκεῖ πού ὅλοι περίμεναν ὅτι τά διαστημικά προγράμματα θά τελειώναν μέ τὴν ἀποτυχία νά ἀξιοποιηθῆ ἡ Σελήνη ξαφνικά τώρα, οἱ Ἀμερικανοί κάνουν λόγο γιά τὴν δημιουργία τεχνητῶν κόσμων, δημιούργημα τοῦ ἀνθρωπίνου κόπου, μέσα στὸ Σύμπαν. Ἄλλοτε αὐτὸ τὸ θεωρούσαμε σὰν κάτι πού ἀποκλειστικά βρίσκεται στὴ σφαῖρα τῆς φαντασίας. Τώρα εἶναι μέσα στὴν περιοχή τῆς πραγματικότητας καί ἴσως μάλιστα ἀπό τὸ πείραμα Ἀπόλλων — Σογιούζ, πρέπει νά θεωροῦμε ὅτι θά γίνη πολύ ἐνωρίτερα ἀπό ὅ,τι ἀρχικά εἶχε ὑποτεθῆ.

Τὸ Κέντρο Διαστημικῶν Ἐρευνῶν στὸ Ἔιμς τῆς Καλιφορνέας ἔχει τὴν γνώμη ὅτι ὁ Διαστημικός σταθμός μπορεῖ πλέον νά μὴν εἶναι μία ἤ δύο καμπίνες, μέσα στίς ὁποῖες θά ζοῦν καί θά συνεργάζωνται δύο ἤ τρεῖς ἀστροναῦτες, ἀλλά μιά ὁλόκληρη πολιτεία. Δηλαδή ἕνας διαστημικός σταθμός, πού θά ἔχη μῆκος ἑνός μιλίου καί ἐκεῖ θά εἶναι δυνατὸν νά ἐργασθοῦν 10.000 ἄτομα.

Τὰ σχέδια ἔχουν γίνει καί ἡ διαστημική αὐτή πόλη. ὅπως ἀναφέρουν Ἀμερικανοί ἐπιστήμονες καί τεχνικοί, θά εἶναι δυνατὸν νά ἑτοιμασθοῦν ἕως τὸ ἔτος 2.000. Τὸ κόστος θά ἀνέλθη σὲ 100.000.000.000 δολλάρια.

«ΑΠΟΙΚΙΕΣ»

Θά πρόκειται οὐσιαστικά γιά ἀποικίες στὸ Διάστημα καί, κατά ἕναν τρόπον εὔφημον, θά μποροῦσε κανείς νά παρατηρήση ὅτι ἡ ἀποικιοκρατία δέν τελείωσε, ἀλλά ἀρχίζει μὲ μία νέα μορφή, αὐτὴ τὴ φορά πρὸς τὸ Διάστημα. Καί, πρέπει νά ὑποθέση κανείς ὅτι τώρα πλέον δέν εἶναι ἀνθρωποι πού κατακτοῦν καί ἐκμεταλλεύονται ἄλλους ἀνθρώπους. ἀλλά ἄνθρωποι πού καταστρώνται ἀπό τὸ Σύμπαν!.....

Ἕνας Ἀμερικανὸς ἐπιστήμων εἶπε:

Ἀσφαλῶς, πολλοί θά διερωτηθοῦν σὲ τί θά ὠφελήση μία ἐπέκταση τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ Σύμπαν, σὲ τεχνητοὺς κόσμους, πού ὁ ἴδιος θά δημιουργήσης Κατ' ἀρχὴν θά πρέπει νά ὑπολογίση κανεὶς ὅτι τὸ δημογραφικό πρόβλημα θά λυθῆ καί ὅτι θά δημιουργηθοῦν ἐπίσης δυναστότητες γιά τὸ ἀνθρώπινο γένος, τίς ὁποῖες κανεὶς δέν μπορεῖ νά προβλέψη.

Γιά νά φθάσωμε ὅμως ἕως ἐκεῖ, εἶναι ἀπαραίτητο νά ξέρουμε ὅτι θά ἀποδεχθοῦμε τὴν περιπέτεια καί ὅτι θά μπορέσουμε νά ἀντεπεξέλθουμε στὴ νέα μεγάλη πρόκληση Μόνον ὅταν γένουν ὅλ' αὐτά θά δυνηθῆ πραγματικά νά πῆ ὁ ἄνθρωπος ὅτι ἔπαψε νά εἶναι αἰχμάλωτος τῆς γῆς καί ὅτι ἐπεκτείνεται πρὸς τὸ Σύμπαν. Ἡ οὐσιαστική περιπέτεια, τότε μόνον θά ἀρχίση.

Τὰ προβλήματα

Οἱ Ἀμερικανοί ἐπιστήμονες λένε σχετικῶς:

— Φυσικά, ὑπάρχουν μερικά ζητήματα πού θά πρέπει νά λυθοῦν. Πολλά ἐνέργεια θά πρέπει νά χρησιμοποιηθῆ ὥστε νά ἐξασφαλίση τὴν ἐκτόξευση τόσου ὑλικοῦ πρὸς τὸ Διάστημα; Πόσο θά στοιχίση ἡ νέα αὐτὴ περιπέτεια; Πῶς θά μπορέσουν νά ζήσουν καί νά ἐργασθοῦν οἱ ἄνθρωποι στίς Διαστημικές ἀποικίες — πόλεις, χωρὶς νά εἶναι ὑποχρεωμένοι νά πηγαινοέρχωνται; Πῶς θά μπορέσουν νά προσαρμοσθοῦν ψυχολογικά σ' αὐτὴ τὴ νέα πραγματικότητα; Οἱ πρῶτες ἀπαντήσεις μας εἶναι ὅτι, βέβαια, ὑπάρχουν προβλήματα, ἀλλά αὐτὰ δέν εἶναι ἄλυτα. Βρίσκονται μέσα στὸ πλαίσιο τῶν ἐπιστημονικῶν δυνατοτήτων τῶν ἀνθρώπων καί εἶναι δυνατὸν νά λυθοῦν.

ΣΑΝ ΣΟΥΠΕΡ — ΤΑΝΚΕΡ

Οἱ μελέτες γιά τὴν δημιουργία ἀποικιῶν - πόλεων στὸ Διάστημα γίνονται ἀπό 28 καθηγητές καί Διαστημικούς ἐμπειρογνώμονες τοῦ Πανεπιστημίου Στανφορντ, σὲ συνεργασία μὲ τοὺς ἐμπειρογνώμονες τῆς ΝΑΣΑ. Σύμφωνα μὲ τὰ σχέδια πού ἔχουν γίνει τὸ πρῶτο διαστημόπλοιο, πού θά ἔχη